

Wtorek, 27 września 2011 r.

i katastrofom oraz zmianie klimatu, odpowiednie przepisy dotycząc gospodarki wodnej i skutecznego zarządzania ryzykiem oraz ściśle monitorowanie i wdrażanie dyrektywy w sprawie powodzi na szczeblu regionalnym i lokalnym; zwraca w tym kontekście uwagę, że władze regionalne i lokalne odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu klęskom i katastrofom poprzez wdrażanie na szczeblu terytorialnym strategii zapobiegania ryzyku, a także wspólne interwencje z udziałem zespołów z różnych krajów;

54. przypomina o swoim stanowisku, zgodnie z którym z uwagi na powiązania między suszami, pożarami lasów i pustynnieniem Komisja powinna przedstawić wniosek, podobny do dyrektywy w sprawie powodzi, mający na celu przyjęcie polityki UE związanej z niedoborem wody, suszami i dostosowaniem się do zmiany klimatu; przypomina także w związku z tym o znaczeniu, jakie ma utworzenie europejskiego obserwatorium susz odpowiedzialnego za badanie, łagodzenie i monitorowanie skutków susz;

55. przypomina również swój apel do Komisji o przyjęcie dyrektywy w sprawie zapobiegania pożarom i zarządzania ryzykiem związanym z nimi, która powinna obejmować regularne gromadzenie danych, opracowanie map i wyszczególnienie stref zagrożonych, przygotowanie planów zarządzania ryzykiem pożarowym, wskazanie przez państwa członkowskie przeznaczonych na ten cel zasobów i dostępnych środków, skoordynowanie różnych urzędów, minimalne wymogi w zakresie szkolenia zespołów oraz określenie odpowiedzialności i kar w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego;

56. uważa, że kluczowe znaczenie ma dalsze wykorzystywanie możliwości pojawiających się w kontekście celu europejskiej współpracy terytorialnej; twierdzi w związku z tym, że europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej (EUWT) może stanowić ważny instrument dalszego umacniania współpracy ponadnarodowej, transgranicznej i między regionami, a nawet z państwami nienależącymi do UE; postrzega rozwój współpracy międzyregionalnej ponad granicami krajowymi jako dowód na to, że właśnie regiony wnoszą zasadniczy wkład, kiedy trzeba udzielić szybkiej pomocy w dziedzinie ochrony ludności; uważa, że ta owocna współpraca obejmuje m.in. wspólny cel, jakim jest identyfikacja terytorialna zagrożeń i ocena potencjalnych niebezpieczeństw, oraz że to w tym względzie UE może w sposób cenny i widoczny przyczynić się do jeszcze efektywniejszej i skuteczniejszej współpracy, przede wszystkim dzięki usprawnieniu koordynacji;

57. zwraca uwagę, że w Europejskim Roku Wolontariatu przydatne i symboliczne byłoby wspieranie krajów, które starają się sprzyjać tego rodzaju działalności i organizacjom;

58. zwraca się do Komisji, aby przedstawiła w tym celu ambitne wnioski ustawodawcze jak najszybciej, nie później niż do końca 2011 r.;

*

* *

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Europejski sektor turystyczny

P7_TA(2011)0407

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Główne kierunki zrównoważonego rozwoju turystyki europejskiej” (COM(2003)0716),

Wtorek, 27 września 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Odnowiona polityka turystyczna UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej” (COM(2006)0134), uwzględniając komunikat Komisji:
- uwzględniając komunikat Komisji pt. Agenda dla równoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej” („Agenda 21”) (COM(2007)0621),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352);
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki europejskiej w dziedzinie turystyki (COM(2010)0117),
- uwzględniając deklarację z Madrytu „W kierunku społecznie odpowiedzialnego modelu turystyki”, przyjętą na nieoficjalnym posiedzeniu ministrów w dniu 15 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 października 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (14944/10),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie: nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (CoR 342/2010),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. ⁽¹⁾ dotyczące bezpieczeństwa pożarowego w istniejących hotelach (86/666/EWG),
- uwzględniając dyrektywę Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. ⁽²⁾ w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE ⁽³⁾ z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2009/47/WE ⁽⁴⁾ z dnia 5 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w zakresie obniżonych stawek podatku od wartości dodanej,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 9 lipca 2009 r. ⁽⁵⁾ ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego (2009/578/WE),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 ⁽⁶⁾ z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2005 r. ⁽⁷⁾ w sprawie nowych perspektyw i nowych wyzwań dla zrównoważonej turystyki europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 384 z 31.12.1986, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, s. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36

⁽⁴⁾ Dz.U. L 116 z 9.5.2009, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 57.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 325.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. ⁽¹⁾ w sprawie odnowionej polityki turystycznej UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. ⁽²⁾ w sprawie aspektów rozwoju regionalnego związanych z wpływem turystyki w regionach przybrzeżnych,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽³⁾ w sprawie praktycznych aspektów przeglądu unijnych instrumentów mających na celu wspieranie finansowania MŚP w kolejnym okresie programowania,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Kultury i Edukacji (A7-0265/2011),
- A. mając na uwadze, że sektor turystyki stanowi 10 % PKB i 12 % całkowitego zatrudnienia, co sprawia, że jest on a trzecim pod względem ważności typem działalności społeczno-gospodarczej UE; mając na uwadze, że sektor ten składa się w dużej mierze z mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, że jest głównym źródłem dochodów dla niektórych regionów UE, takich jak wyspy, i ma kluczową znaczenie dla rozwoju gospodarczego oraz gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności UE, jak również dla realizacji celów strategii Europa 2020,
- B. mając na uwadze, że turystyka przyczynia się również do wzbogacenia życia ludzkiego, wymiany, zdrowia, dobrobytu, kultury i spójności społecznej; mając na uwadze, że należy dlatego skoncentrować się na podejściu jakościowym,
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska jest najpopularniejszym kierunkiem turystycznym na świecie, jeżeli chodzi o liczbę osób przyjeżdżających spoza UE, oraz że niezbędne jest wzmocnienie tej dominującej pozycji poprzez podjęcie wyzwań, które powstały z jednej strony w związku ze wzrostem globalnej konkurencji oraz ze stale zmieniającym się popytem rynkowym, a z drugiej strony w związku z koniecznością zapewnienia w większym stopniu i w trwalszy sposób zrównoważonego charakteru tej działalności,
- D. mając na uwadze, że działalność turystyczna w Europie stoi wobec licznych wyzwań, do których należy: światowy kryzys gospodarczy, konkurencja ze strony innych kierunków turystycznych poza UE, a także różnorodność oferty turystycznej, konsekwencje zmian klimatu oraz wahania sezonowe w działalności turystycznej, przemiany demograficzne w Europie, rosnący wpływ technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także liczne nieprzewidziane okoliczności, które okresowo negatywnie wpływają na sektor,
- E. mając na uwadze, że turystyka przyczynia się do promowania Europy i jej dziedzictwa kulturowego i językowego, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności, oraz do zachowania wspólnych wartości i wzmocnienia poczucia tożsamości i przynależności europejskiej, a także obywatelstwa europejskiego; mając na uwadze kluczowe znaczenie rozwoju sektora turystycznego w celu umocnienia wymiaru regionalnego wewnątrz Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że różnorodność, bogactwo form i wielokulturowość Europy daje maksymalne możliwości rozwoju wszelkich form turystyki tematycznej; mając na uwadze, że rozwój i wspieranie różnorodnych form turystyki może stanowić jedyną skuteczną odpowiedź na zakłócenia, problemy i szkody, do których prowadzi model nieuregulowanej i nieurozmaiconej turystyki masowej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 184.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0057.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- G. mając na uwadze, że wraz z Traktatem z Lizbony (artykuł 195) turystyka stała się szczególnym obszarem kompetencji Unii Europejskiej, a UE może wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich, zachęcając do tworzenia korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorstw działających w tej branży oraz wspomagając współpracę między państwami członkowskimi, z wyjątkiem harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich,
 - H. mając na uwadze, że na podstawie tych nowych uprawnień niezbędne jest opracowanie europejskiej strategii o jasnych i ambitnych celach oraz w pełni zgodnej z zasadą pomocniczości,
 - I. mając na uwadze, że aby nowe uprawnienia i przyszła unijna polityka w dziedzinie turystyki odniosły skutek i były widoczne, czego wymagają obywatele europejscy i odwiedzający nas turyści, potrzebna jest nie tylko strategia i plan działania, lecz również wystarczające środki finansowe w ramach programu finansowego UE na lata 2014-2020,
 - J. mając na uwadze, że gospodarka regionów najbardziej oddalonych i niektórych obszarów wyspiarskich UE jest prawie całkowicie uzależniona od transportu powietrznego ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter, w związku z czym należy przyjąć odpowiednie środki uwzględniające uzależnienie od tego środka transportu,
1. przyjmuje z zadowoleniem przedstawioną przez Komisję strategię polityczną, która określa 21 konkretnych działań na rzecz ożywienia sektora turystycznego; uważa, że ten tekst oraz towarzyszący mu plan wdrażania stanowi konkretny punkt wyjścia dla rozwoju europejskiej polityki na rzecz turystyki konkurencyjnej, nowoczesnej, wysokiej jakości, zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich; zachęca Komisję – zważywszy na plan wdrożenia – do określenia jak najszybciej konkretnych terminów realizacji wszystkich działań i celów; wzywa państwa członkowskie do podjęcia współpracy poprzez przekazanie programów w odniesieniu do wszystkich działań zgodnie z właściwymi organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi; wzywa Komisję do skoncentrowania się na działaniach priorytetowych, które są innowacyjne i są źródłem europejskiej wartości dodanej;
2. uważa, że podstawą europejskiej strategii na rzecz turystyki powinien być, z jednej strony, zestaw konkretnych środków dotyczących wyłącznie sektora turystyki i, z drugiej strony – ze względu na międzysektorowy charakter turystyki – koordynacja z innymi powiązаныmi sektorami, tak aby doprowadzić do realizacji systemu rzeczywiście sprzyjającemu turystyce; uważa ponadto, że konieczna jest szczegółowa ocena wpływu, jaki na turystykę mają środki dotyczące innych sektorów i wzywa do przyjęcia zintegrowanego podejścia z myślą o wytworzeniu synergii zarówno między różnymi politykami sektorowymi, jak i różnymi instrumentami finansowymi;
3. wyraża ubolewanie z powodu braku spójności w obrębie Komisji Europejskiej w odniesieniu do polityki turystycznej; uważa, że kluczowe znaczenie ma to, by Komisja zadbała o skoordynowane i zintegrowane podejście wśród stosownych dyrekcji generalnych;
4. podkreśla konieczność ścisłej współpracy, z jednej strony, organów europejskich, międzynarodowych, krajowych, regionalnych i lokalnych, a z drugiej strony, instytucji jako całości i innych podmiotów działających w tym sektorze, tak aby podjąć międzysektorowe wyzwania w zakresie turystyki przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości; przypomina, że wiele regionów i miast europejskich posiada bezpośrednie kompetencje w dziedzinie turystyki i w związku z tym odgrywają one centralną rolę we wdrażaniu projektów i konkretnych działań; ma nadzieję, również w kontekście strategii Europa 2020, na ścisłą wzajemną współpracę regionów i miast i na ich trwałe, bezpośrednie i skuteczne zaangażowanie w rozwój nowej polityki turystycznej; wyraża przekonanie, że – w odniesieniu do tego samego okresu – szczegółowe instrumenty programowania, takie jak strategie na rzecz makroregionów mogą sprzyjać turystyce wewnątrzregionalnej i międzyregionalnej i zwiększyć atrakcyjność i widoczność europejskich regionów i miast;

Wtorek, 27 września 2011 r.

5. wzywa Komisję do rozważenia wprowadzenia dwóch nowych zasad w dziedzinie turystyki: „międzyregionalności” i „komplementarności”, by zachęcać do rozwoju wspólnego planowania i współpracy w zakresie usług turystycznych na jednolitym obszarze geograficznym, np. między sąsiadującymi regionami różnych państw członkowskich lub – w konkretnej dziedzinie tematycznej – między regionami o wspólnych cechach;

Konkurencyjna, nowoczesna i wysokiej jakości turystyka

6. jest zdania, że turystyka powinna być traktowana jako integralna część europejskiej polityki przemysłowej i polityki w dziedzinie innowacji oraz po raz kolejny potwierdza, że ożywienie sektora turystyki stanowi istotny cel strategiczny na rzecz zatrudnienia w wielu państwach członkowskich; podkreśla w związku z tym znaczenie mikro- oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które przyczyniają się zarówno do oddolnej innowacji i stabilności w tym sektorze, jak i gwarantują jakość, różnorodność i autentyczność regionów, w których mają swe korzenie; zachęca Komisję do intensywniejszego promowania tego podejścia w europejskiej ofercie turystycznej;

7. wzywa Komisję Europejską do dalszego gromadzenia informacji w zakresie dobrych praktyk w dziedzinie turystyki i ich corocznej publikacji;

8. popiera propozycję Komisji, by opracować – wraz z państwami członkowskimi, władzami lokalnymi i regionalnymi oraz krajowymi agencjami turystycznymi – znak „Europa” w celu promowania na świecie Europy jako jednolitego konceptu kierunku turystycznego; z myślą o tym wzywa Komisję do uruchomienia kampanii reklamowych we współpracy z państwami członkowskimi i właściwymi agencjami turystycznymi; podkreśla, że wszelkie inicjatywy mające na celu promocję powinny respektować i uwydatniać różnorodność terytorialną Europy, a jednocześnie nie powinny faworyzować jakichkolwiek europejskich kierunków turystycznych kosztem innych kierunków; jest także zdania, że znak „Europa” nie powinien pozbawiać różnych regionów, miast i organów lokalnych możliwości swobodnego promowania własnego wizerunku;

9. przychylnie odnosi się do inicjatywy na rzecz wprowadzenia znaku dziedzictwa europejskiego jako instrumentu waloryzacji pewnych miejscowości, które przedstawiają historię integracji europejskiej; podkreśla konieczność koordynacji tej inicjatywy z obiektami uznanymi przez UNESCO i innymi historycznymi trasami; uważa, że konieczna jest koordynacja z innymi podobnymi inicjatywami, jak nagroda federacji Europa Nostra w celu uniknięcia nakładania się na siebie działań; wzywa Komisję do wskazania państwom członkowskim, że miejsca, którym przyznawany jest znak dziedzictwa europejskiego, powinny być zawsze otwarte i dostępne, nawet jeśli wymaga to obecności minimalnej liczby personelu;

10. wzywa Komisję do opowiedzenia się za wpisaniem na listę światowego dziedzictwa popularnych tradycji pielęgnowanych w państwach członkowskich, w tym tradycji kulinarnych, w celu zachowania ich na rzecz przyszłych pokoleń i określenia europejskiej strategii promowania popularnych tradycji na szczeblu europejskim i międzynarodowym;

11. zwraca się do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie oceny wpływu programu UE „Europejskie Stolicy Kultury” na turystykę oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o ewentualnej konieczności dokonania przeglądu modeli zarządzania oraz zasad finansowania i udziału instytucji i stowarzyszeń kulturalnych celem efektywnego inwestowania w trwałe i zrównoważone procesy i partnerstwa;

12. podkreśla wagę współpracy, np. za pośrednictwem partnerstw albo zawierania umów międzynarodowych dotyczących transportu lotniczego, z krajami spoza UE, zwłaszcza z sąsiednimi krajami i krajami BRIC, które stanowią wielomilionowy rynek potencjalnych turystów; w tym kontekście podkreśla znaczenie kontynuowania działań na rzecz wyeksponowania, jakości, konkurencyjności i różnicowania europejskiego przemysłu turystycznego i wzywa do rozwijania wspólnej europejskiej działalności marketingowej, a także łączonych produktów turystycznych w celu przyciągnięcia turystów z tych nowych rynków źródłowych;

Wtorek, 27 września 2011 r.

13. uważa, że pożądane jest, aby – w poszanowaniu praw UE i obowiązków w zakresie kontroli przekraczania jej własnych granic – instytucje europejskie i państwa członkowskie rozwinęły, w kontekście wspólnej polityki wizowej, długoterminową strategię na rzecz bardziej skoordynowanych i uproszczonych procedur wizowych, z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości utworzenia na poziomie UE wspólnych oddziałów/centrów konsularnych w celu zapewnienia terminowego wdrażania procedur wizowych i zmniejszenia kosztów biurokratycznych; w tym celu – w ślad za utworzeniem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) – wzywa Komisję do rozważenia możliwości rozlokowania biur delegacji UE na świecie w celu wydawania wiz turystycznych we współpracy z ambasadami państw członkowskich, a także do zbadania dodatkowych sposobów uproszczenia procedur związanych z wydawaniem wiz turystycznych, jak „grupowe wizy turystyczne” dla grup zorganizowanych i ułatwiony wstęp dla podróżujących w celach służbowych;

14. w obliczu różnych nagłych sytuacji, które niosą ze sobą ryzyko dla turysty przebywającego za granicą, zwraca się do państw członkowskich o rozważenie – w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) – możliwości skodyfikowania jednolitej procedury wydawania powiadomień o „odradzanej podróży” i utworzenia jednolitego europejskiego kodu dotyczącego powagi sytuacji warunkującej odradzanie podróży, a także zwraca się o rozważenie przyznania operatorom – w przypadku sprawdzenia się najgorszych scenariuszy – prawa do ubiegania się o pomoc wspólnotową, w granicach dostępności funduszy europejskich;

15. wzywa Komisję do wyciągnięcia wniosków z ostatnich sytuacji nadzwyczajnych, jak wybuch wulkanu, i do opracowania konkretnych scenariuszy w odniesieniu do zarządzania kryzysowego UE, tak by koordynacja i jednolite działanie we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do informacji i podejmowanych środków stały się regułą;

16. podkreśla konieczność wspierania innowacji i rozwoju technologicznego mikroprzedsiębiorstw i MŚP w celu bardziej skutecznego wprowadzania do obrotu produktów i w celu promowania kierunków turystycznych; wzywa Komisję do utworzenia platformy „TIK i turystyka”, poprzez uruchomienie do końca 2011 r. specjalnego projektu pilotażowego mającego na celu wzmocnienie udziału mikroprzedsiębiorstw i MŚP w „Digital Supply Chain”, przy wykorzystaniu doświadczeń z innych sektorów, takich jak przemysł tekstylny, transport i logistyka oraz przemysł samochodowy; wzywa do podjęcia inicjatyw mających na celu promowanie handlu elektronicznego i usunięcie przeszkód, które nadal utrudniają jego rozwój w ramach rynku wewnętrznego; wzywa także państwa członkowskie do opracowania szybkiego dostępu do internetu na terenie całego terytorium w celu umożliwienia rozwoju zaawansowanych usług i tworzenia interoperacyjności między podmiotami gospodarczymi;

17. domaga się promowania i wspierania ducha przedsiębiorczości w sektorze, zwracając szczególną uwagę na kobiety i młodzież, oraz ułatwienia MŚP i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek dostępu do finansowania, a w szczególności do mikrokredytów;

18. wzywa Komisję Europejską do promowania specjalnego inkubatora innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw działających w sektorze turystycznym;

19. uważa, że na zrównoważony rozwój sektora turystyki bardzo korzystnie wpłynie bardziej skoordynowane podejście w zakresie badań naukowych i rozwoju oraz promowanie innowacyjnych produktów i usług; podkreśla, że rozwój branży turystycznej jest bezpośrednio związany z promowaniem efektywności energetycznej i technologii odnawialnych;

20. zwraca się do Komisji o utworzenie wirtualnego obserwatorium turystyki, pozostającego w kontakcie nie tylko z instytutami badawczymi, lecz również z przedsiębiorstwami i władzami publicznymi, aby wspierać badania rynku, stosując systemy konkurencyjnej inteligencji, dostarczać przedsiębiorstwom i organom administracji publicznej prospekcyjnych informacji o zmianach podaży i popytu oraz ułatwiać przedsiębiorstwom i sektorowi publicznemu zajmowanie lepszych strategicznych pozycji;

Wtorek, 27 września 2011 r.

21. zwraca się do Komisji o rozważenie, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i z krajowymi podmiotami w odnośnym sektorze, jakie innowacyjne działania mogą zostać podjęte w celu promocji ad hoc europejskich pakietów wakacyjnych w czasie istotnych historycznych, kulturalnych i sportowych wydarzeń, które odbędą się w najbliższych latach w niektórych państwach członkowskich, takich jak Igrzyska Olimpijskie, Wystawa Światowa i inne, z myślą o promowaniu Europy jako kierunku turystycznego z uwzględnieniem jej bogatej różnorodności; uważa, że różnego rodzaju wydarzenia na skalę europejską i międzynarodową powinny być promowane w połączeniu z istniejącą lokalną ofertą turystyczną;

22. uważa, że niezbędne jest rozwinięcie potencjału portalu www.visiteurope.com, promowanego przez Europejską Komisję Podróży (ETC), w celu zmaksymalizowania jego użyteczności i pełnej dostępności (zamieszczanie tekstów we wszystkich językach urzędowych UE i w głównych językach krajów spoza UE, ze szczególnym uwzględnieniem krajów BRIC, stosowanie formatów dostępnych dla osób niedowidzących, a także informacji w języku migowym dla osób niesłyszących i wykorzystanie wszelkich rozwiązań technologicznych) oraz w celu uczynienia go prawdziwą europejską platformą turystyki, oferującą łatwy dostęp do krajowych, regionalnych i lokalnych portali turystycznych poszczególnych państw członkowskich; ponadto uważa, portal powinien zwiększyć widoczność europejskiego znaku jakości w turystyce, najlepszych rozwiązań i inicjatyw takich jak Calypso, NECSTouR i EDEN oraz że powinien informować turystów o przysługujących im w różnych okolicznościach prawach;

23. zwraca się do Komisji o rozważenie wraz z państwami członkowskimi możliwości utworzenia „Europejskiej Karty Turystycznej” w celu zachęcania do regularnych podróży turystów zwiedzających Europę, pochodzących zarówno z państw członkowskich, jak i spoza UE, za pośrednictwem oferty informacyjnej zawierającej prawa turysty, obniżki cen i ukierunkowane usługi;

24. uważa, że Unia Europejska opiera się na różnorodności kulturowej i językowej oraz że w związku z tym istotne jest, by ułatwiać dostęp do obiektów turystycznych poprzez udostępnianie odwiedzającym odpowiednich narzędzi ułatwiających ich wizytę i przyczyniających się do zrozumienia charakterystyki odwiedzanych obiektów – narzędzi takich, jak audioprzewodniki lub opisowe broszury, które zawierają wyjaśnienia w co najmniej dwóch językach urzędowych Unii Europejskiej, zwłaszcza w przypadku gdy zwiedzane obiekty korzystają z funduszy strukturalnych;

25. zwraca się do Komisji, aby – we współpracy z podmiotami z sektora turystyki – oceniła wykonalność europejskiego znaku jakości w turystyce, poprzez określenie wspólnych podstawowych kryteriów jakościowych; uważa, że towarzyszyć temu musi koordynacja najlepszych doświadczeń już zdobytych przez różne państwa członkowskie i przez stowarzyszenia w tym sektorze, w celu utworzenia „znaku-parasola”, uzupełniającego w stosunku do znaków krajowych i uznawanego na zasadzie dobrowolności;

26. utrzymuje, że należy wystrzegać się mnożenia znaków i należy ograniczyć ich liczbę, tak aby uniknąć ryzyka braku jasności dla konsumentów oraz nadmiernego obciążenia przedsiębiorstw, a także aby doprowadzić do większej rozpoznawalności znaków; wzywa Komisję do oceny istniejących znaków pod względem ich wiarygodności, przejrzystości i kontroli zgodności; ponadto wzywa Komisję, państwa członkowskie i zainteresowane strony do promowania istniejących instrumentów i najlepszych praktyk, a także do przeprowadzenia oceny w perspektywie długoterminowej możliwości stopniowego połączenia w ramach jednego znaku „europejskiego znaku jakości” i ekologicznego oznakowania przyznawanego usługom hotelarskim, przyjmując trwałość jako podstawowe kryterium jakości;

27. zwraca się do Komisji, by stała się rzeczniczką konkretnej inicjatywy zmierzającej do stopniowej harmonizacji systemów klasyfikacji ośrodków (hotelu, schronisk turystycznych, pokojów gościnnych itd.) poprzez określenie wspólnych minimalnych kryteriów, poczynając od pozytywnych doświadczeń zgromadzonych przez stowarzyszenia działające w tej dziedzinie oraz przedstawicieli tego sektora (np. stowarzyszenie Hotelstars Union); jest zdania, że taka stopniowa harmonizacja może wzmocnić zarówno wyeksponowanie Europy jako kierunku turystycznego, jak i rozwinąć ofertę informacyjną przeznaczoną dla turystów; wzywa europejski przemysł noclegowy do:

— dołożenia starań na rzecz stopniowej harmonizacji klasyfikacji hoteli, przy uwzględnieniu kryteriów dostępności;

Wtorek, 27 września 2011 r.

— okresowego informowania instytucji o poczynionych postępach i współpracy z instytucjami;

28. podkreśla, jak ważne jest poświęcenie uwagi zagadnieniu bezpieczeństwa w różnego rodzaju typach zakwaterowania, odwołując się w szczególności do przepisów przeciwpożarowych i środków bezpieczeństwa dotyczących tlenu węgla; w związku tym uważa, że należy wprowadzić środki zachęcające do przystąpienia do MBS (Management, Building and System) bez uszczerbku dla obowiązujących krajowych regulacji zgodnie z zaleceniami Rady z 1986 r. lub w przypadku niedostatecznej samoregulacji przyjąć alternatywne środki regulacyjne; podkreśla ponadto istotne znaczenie prowadzenia szkoleń dla personelu hotelowego w zakresie planów awaryjnych i zarządzania bezpieczeństwem, a także podkreśla konieczność systematycznego gromadzenia danych dotyczących bezpieczeństwa zakwaterowania; podkreśla, jak istotne jest, aby zawsze mieć na względzie potrzeby osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej, także pod względem szkoleń uświadamiających kwestie z zakresu ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa pobytu osób niepełnosprawnych;

29. uważa, że pożądane jest, by Komisja, we współpracy z przemysłem turystycznym i partnerami społecznymi, przygotowała mapę posiadanych obecnie umiejętności zawodowych (Tourism Skill Competence Framework), która będzie punktem wyjścia dla praktycznych działań mających na celu odpowiedź na popyt i podaż na rynku pracy w sektorze turystycznym w Europie;

30. zwraca się do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi, promowała mobilność i doprowadziła do waloryzacji i promocji uczenia się przez całe życie, systemów kształcenia zawodowego i uniwersyteckiego oraz praktyk zawodowych w sektorze turystyki, a także by prowadziła ścisłą współpracę ze środowiskiem badawczym i biznesowym i podkreślała konieczność wspierania inwestycji w turystyce w ramach 8. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju; uważa, że programy wspólnotowe takie jak „Erasmus dla młodych przedsiębiorców” i „Leonardo da Vinci” są wyjątkową okazją do zdobycia kwalifikacji zawodowych i umiejętności szkoleniowych i zwiększenia możliwości zawodowych i powinny więc być kontynuowane i promowane, z uwzględnieniem możliwości dokonania przeglądu tych programów, tak aby dostarczały uczestnikom wiedzy na temat najlepszych rozwiązań dotyczących m.in. obsługi klienta, dostępności i zrównoważonego rozwoju;

31. wzywa Komisję do bardziej konkretnego monitorowania wdrażania dyrektywy usługowej w państwach członkowskich w odniesieniu do sektora turystycznego;

32. zwraca się o szersze wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych w sektorze turystyki, w sposób umożliwiający osobom, które już pracują w tym sektorze, jak i tym, które zamierzają podjąć w nim pracę, znalezienie lepszych warunków zatrudnienia oraz promujący tym samym mobilność pracowników tego sektora; uważa, że może przyczynić się to z jednej strony do rozwiązania problemów dotyczących sezonowości zatrudnienia w tym sektorze, a z drugiej strony problemu pracy nielegalnej;

33. wskazuje na ścisłe powiązanie między turystyką a transportem i zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o nieszczerdzenie wysiłków na rzecz modernizacji krajowej, regionalnej i transgranicznej infrastruktury różnych środków transportu, skupiając się szczególnie na postępach w zakresie terminowego wdrażania projektów dotyczących transeuropejskich sieci transportowych oraz na realizacji jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej z myślą o skuteczniejszym zarządzaniu ruchem lotniczym; uważa, że istotne jest zachęcanie do współmodalności i podejmowania odpowiednich kroków w zakresie zarządzania ruchem turystycznym, a w szczególności wzrostem sezonowym i różnymi sytuacjami kryzysowymi;

34. wzywa Komisję do zachęcania do korzystania z bardziej zrównoważonych środków transportu, na przykład kombinacji transportu publicznego, pociągów, rowerów i ruchu pieszego; wzywa Komisję między innymi do ułatwiania i wspierania, także w kontekście transeuropejskich sieci transportowych, rozwijania połączeń z wyspami, obszarami wiejskimi i góorskimi, regionami najbardziej oddalonymi oraz, ogólniej, z miejscami trudno dostępnymi;

Wtorek, 27 września 2011 r.

35. podkreśla potrzebę promowania zintegrowanych systemów elektronicznej sprzedaży biletów na poszczególne środki transportu, zachęcając w ten sposób do intermodalności systemu, ułatwiając podróże międzynarodowe między państwami członkowskimi, gwarantując swobodę przepływu i usuwając przeszkody w realizacji wspólnego rynku; uważa, że w procesie ich opracowywania należy skoncentrować się na specjalnych wymogach w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych;

36. z zadowoleniem przyjmuje przepisy UE w zakresie praw pasażerów, a w szczególności pasażerów o ograniczonej sprawności ruchowej, i zwraca się do Komisji o przedstawienie, w perspektywie średnioterminowej, ambitnych i spójnych ram prawnych ze zbiorem wspólnych zasad odnoszących się do wszystkich poszczególnych rodzajów transportu, której towarzyszyć będą przepisy szczegółowe uwzględniające charakterystykę każdego rodzaju transportu;

37. wzywa Komisję do oceny wykonalności karty praw i obowiązków turysty zawierającej zasady dotyczące dostępu, rozpowszechniania informacji, przejrzystości ustalania cen, odszkodowań itd.; wzywa państwa członkowskie do stworzenia niezależnego systemu arbitrażowego, tak by zapewnić konsumentom rzeczywiste przestrzeganie tych praw;

Zrównoważona i zróżnicowana turystyka

38. podkreśla, że polityka turystyczna musi konsekwentnie uwzględniać zrównoważony rozwój; potrzeby społeczne, gospodarcze i środowiskowe obecnych pokoleń muszą być zaspokajane bez zapominania o potrzebach przyszłych pokoleń;

39. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Komisję chęć zróżnicowania oferty turystycznej, co będzie pomocne w łagodzeniu sezonowego charakteru tej działalności; w szczególności podkreśla znaczenie już podjętej współpracy z Radą Europy na rzecz promowania turystyki kulturowej, historycznej, religijnej, ekologicznej i krajoobrazowej dzięki trasom/szlakom tematycznym, które nie tylko nadawałyby wartość korzeniom kulturowym i historycznym oraz tradycjom naszego kontynentu, lecz także przyczyniałyby się do rozwoju turystyki alternatywnej, dostępnej dla wszystkich i zrównoważonej; uważa, że w przypadku wielu tras powinno się zachęcać do korzystania ze zrównoważonych środków transportu, w tym z roweru i jednostek żaglowych;

40. uważa, że w celu zróżnicowania europejskiej oferty turystycznej względem oferty innych krajów i kontynentów, sprawą podstawowej wagi jest połączenie tradycyjnej turystyki z ofertą produktów i usług oraz dóbr materialnych i niematerialnych, jaką dysponuje terytorium;

41. uważa, że Komisja i Rada Europy, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi oraz regionalnymi i lokalnymi władzami powinna w dalszym ciągu wspierać, również w sposób finansowy, rozwój nowych „szlaków europejskich”, a także utrzymanie już istniejących, w tym na wyspach oraz w regionach przybrzeżnych, górskich i najbardziej oddalonych; jest zdania, że szlaki te powinny uwydatniać tożsamość europejską poprzez promowanie i łączenie miejsc symbolicznych, takich jak katedry, zamki, uniwersytety, stanowiska archeologiczne i instalacje przemysłowe, a także postacie mające symboliczne znaczenie dla Europy lub które przyczyniły się do jej rozwoju; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków służących ochronie europejskiego dziedzictwa kulturowego z myślą o przyszłych pokoleniach;

42. zachęca Komisję do ułatwiania tworzenia sieci kontaktów i współpracy między regionami UE w celu połączenia istniejących regionalnych, krajowych i europejskich szlaków rowerowych oraz zwiększenia zrównoważonej, energooszczędnej i przyjaznej dla środowiska turystyki rowerowej w UE;

43. podkreśla znaczenie sieci takich jak NECSTouR i EDEN ze względu na wymianę dobrych praktyk między europejskimi regionami i promocję podróży turystycznych do miejsc charakteryzujących się dążeniem do zrównoważonego rozwoju; nalega ponadto na konieczność stworzenia systemu wspólnych wskaźników w zakresie zrównoważonego zarządzania kierunkami turystycznymi, w ścisłej współpracy z Tourism Sustainability Group (TSG) oraz władzami lokalnymi i regionalnymi;

Wtorek, 27 września 2011 r.

44. jest zdania, że zważywszy na historię kontynentu europejskiego, Komisja powinna bardziej energicznie promować dziedzictwo przemysłowe Europy, którego potencjał nie został należycie dostrzeżony; podkreśla, że rozwój dziedzictwa przemysłowego Europy – jako znaczącego obszaru zainteresowania kulturalnego – mogłoby przynieść korzyści regionom, które nie należą do najpopularniejszych kierunków turystycznych, i przyczynić się do osiągnięcia bardziej zrównoważonego, zróżnicowanego i bardziej równomiernie rozwiniętego sektora turystycznego w Europie, poprzez ochronę, transformację i odzyskiwanie obiektów przemysłowych;

45. uważa, że we właściwy sposób należy wspierać turystykę wiejską i agroturystykę, gdyż są sektorami, które poprawiają jakość życia, różnicują gospodarkę i źródła dochodów na obszarach wiejskich, tworzą miejsca pracy w tych regionach, utrzymują w nich ludność, co zapobiega wyludnieniu, i bezpośrednio wiążą się z promocją tradycyjnych, ekologicznych i naturalnych produktów spożywczych; zauważa, że, aby osiągnąć ten cel, ważne jest zapewnienie pełnego dostępu do sieci transportowej, internetu i infrastruktury informatycznej na tych obszarach; uważa, że wchodzi to w zakres celu, jakim jest promowanie nowych form turystyki, wydłużanie sezonów turystycznych i wprowadzenie równowagi między obszarami o silnym skoncentrowaniu turystyki i obszarami o dużym potencjale turystycznym, który nie jest wystarczająco wykorzystany;

46. uważa, że należy zwiększyć zdolności handlowe rolników oraz ich możliwości w zakresie wprowadzenia towarów do obrotu, umożliwiając sektorowi żywienia zbiorowego łatwiejszy zakup produktów lokalnych, których potrzebuje;

47. wskazuje, w jaki sposób turystyka przyrodnicza przyczynia się do zrównoważonego rozwoju sektora; uważa, iż ważne jest skoncentrowanie się na parkach narodowych i strefach chronionych, aby przybliżyć je turystom, również poprzez opracowanie szlaków ponadnarodowych w poszanowaniu dziedzictwa środowiska naturalnego i lokalnej różnorodności biologicznej;

48. podkreśla, że rozwój nowych tras żeglugi wewnętrznej może przyczynić się do zrównoważonego rozwoju turystyki kulturowej, przyrodniczej i sportowej;

49. zwraca uwagę na rosnącą popularność podróży związanych z kulturą, edukacją, młodzieżą i sportem i w związku z tym wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wspierania tych form turystyki przez wykazanie większej elastyczności oraz dostosowanie się do nowej kategorii konsumenta, która pojawiła się w wyniku zmian demograficznych, oraz brania pod uwagę nowych form turystyki dostosowanych do zapotrzebowania zgłaszanego przez konsumentów; przypomina o znaczeniu sportu dla rozwoju turystyki: zarówno turystyki widzów, jak i osób czynnie uprawiających sport oraz wzywa do wprowadzenia konkretnych strategii politycznych mających na celu promowanie i wspieranie turystyki związanej ze sportem;

50. zwraca się do Komisji o promowanie horyzontalnej inicjatywy wspólnotowej odnoszącej się do wpływu turystyki na środowisko naturalne, ze szczególnym odniesieniem do europejskiej różnorodności biologicznej, do cyklu przetwarzania odpadów, oszczędności energii i wody, zdrowego odżywiania, a także wykorzystania gleby i zasobów naturalnych, w celu rozpowszechniania informacji i pożytecznych materiałów oraz uświadamiania opinii publicznej, a także złagodzenia wpływu turystyki na środowisko;

51. przychylnie odnosi się do dobrowolnych wysiłków czynionych przez branżę w celu zrozumienia i ograniczenia wpływu turystyki na środowisko i kierunki turystyczne, takie jak częściowo finansowany przez UE Travelife Sustainability System – innowacyjna inicjatywa, która pomaga konsumentom w podejmowaniu zrównoważonych wyborów, a branży w zrozumieniu i kontrolowaniu wpływu, jaki wywiera ona w łańcuchu dostaw;

52. zachęca Komisję do wspierania innowacyjnych inicjatyw MŚP z sektora turystyki oraz do zachowania i zwiększenia bogactwa różnorodności biologicznej poprzez wspieranie turystyki ekologicznej;

Wtorek, 27 września 2011 r.

53. wzywa Komisję do rozważenia możliwości ogłoszenia europejskiego dnia odpowiedzialnej i zrównoważonej turystyki, w ramach którego we wszystkich państwach członkowskich organizowane byłyby spotkania informacyjne propagujące zrównoważone formy turystyki i odpowiedzialne zachowanie turystów;

54. podkreśla znaczny wpływ zmian klimatu na turystyczne regiony w Europie, zwłaszcza te szczególnie wrażliwe, a w szczególności regiony przybrzeżne, wyspiarskie i górskie; uważa, że należy opracować strategię mającą na celu zapobieganie i przeciwdziałanie im, między innymi poprzez promowanie innowacji i zróżnicowania oferty usług turystycznych, przy jednoczesnym wzmocnieniu zapobiegania zagrożeniom naturalnym, dostosowaniu infrastruktury, podejmowanie z wyprzedzeniem działań w związku z przewidywanym wpływem niedoboru zasobów wody oraz zapewnieniu trwałości fauny, flory i krajobrazu odcinających obszarów;

55. przypomina, że obszary przybrzeżne są głównym kierunkiem turystycznym w Europie oraz że w związku z takim stanem rzeczy konieczne jest uważne nadzorowanie metod zagospodarowania terytorium przybrzeżnego, zagrożeń związanych z intensywną urbanizacją, wymogu utrzymania jakości i trwałości obszarów nadbrzeżnych, ich dziedzictwa i infrastruktury usług turystycznych; podkreśla konieczność – w ramach strategii na rzecz turystyki przybrzeżnej, wyspiarskiej i morskiej – zainwestowania odpowiednich środków, aby uchronić europejskie wybrzeża przed erozją, konieczność chronienia dziedzictwa ekologicznego i fauny oraz potrzebę poprawy jakości wód, w celu rozwinięcia dobrej jakości zrównoważonej turystyki nadmorskiej i podwodnej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Komisję inicjatywę opracowania strategii na rzecz zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej i domaga się opracowania konkretnych podobnych strategii na rzecz wysp, regionów górskich i innych wrażliwych obszarów;

56. ponownie podkreśla znaczenie turystyki nadmorskiej jako cechy charakterystycznej niektórych europejskich regionów przybrzeżnych; wzywa Komisję do zbadania, czy dyrektywa 2006/123/WE ma negatywny wpływ na MSP działające w odcinającym sektorze oraz, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, do zaproponowania środków w celu złagodzenia tego wpływu i zagwarantowania, że szczególne cechy tej kategorii zawodowej zostaną uwzględnione w ramach stosowania tej dyrektywy; ponadto wzywa państwa członkowskie do rozważenia, we współpracy z właściwymi organami, wprowadzenia obowiązkowych środków w celu złagodzenia strat poniesionych przez podmioty sektora turystyki w wyniku wprowadzenia nowych przepisów powodujących utratę nabytych praw i straty związane z niezamortyzowanymi inwestycjami w renowację lub dostosowanie obiektów zgodnie z poprzednio obowiązującymi przepisami; jest zdania, że działania te są konieczne w celu zabezpieczenia inwestycji dokonanych przez operatorów oraz w celu poprawy jakości usług świadczonych klientom;

57. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wspieranie w ramach zintegrowanej polityki morskiej rozwoju infrastruktury portowej, zarówno z myślą o dostosowaniu terminali portowych do potrzeb osób o ograniczonej sprawności ruchowej, jak i o zapewnieniu połączeń z innymi środkami transportu oraz z usługami turystycznymi w głębi lądu, które to czynniki mają kluczowe znaczenie dla pasażerskiego transportu morskiego, dla turystyki rejsowej oraz turystyki z udziałem rekreacyjnych jednostek pływających; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do zniesienia wszelkich ograniczeń, jakie mogą mieć w tym zakresie;

58. odnotowuje fakt, że rozwój demograficzny w Europie pociągnie za sobą wzrost turystyki zdrowotnej, a w szczególności turystyki wodoleczniczej; stwierdzając, iż istnieją różne normy wspólnotowe dotyczące wodolecznictwa, zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości przedłożenia jednolitego wniosku legislacyjnego w sprawie wodolecznictwa, aby nadać kształt organizacyjny i prawny omawianemu sektorowi, zachęcając do jego konkurencyjności i stwierdzając już teraz, że przedsiębiorstwa działające w tym sektorze w państwach członkowskich, jako podmioty świadczące usługi zdrowotne, są wyłączone z zakresu dyrektywy 2006/123/WE; podkreśla znaczenie nowych przepisów odnoszących się do transgranicznej opieki zdrowotnej i uważa, że aby przepisy te przyniosły zadowalające skutki, należy je stosować skrupulatnie przestrzegając kryteriów i warunków przewidzianych w nowych ramach prawnych;

59. zwraca uwagę na gospodarcze znaczenie turystyki zakupowej; podkreśla, że ta forma turystyki jest dla znacznej liczby turystów głównym motywem pobytu w Unii, której przedsiębiorstwa i marki są światowymi liderami w sektorze artykułów luksusowych; podkreśla, że ta forma turystyki znajduje się w pełni rozkwitu, jednak dla Unii silną konkurencją są inne międzynarodowe kierunki turystyczne, które oferują na przykład możliwość zakupów bezcłowych lub zwrot podatku VAT; zaleca wobec tego, aby wraz z przedstawicielami sektora produktów luksusowych i przedstawicielami sektora turystyki rozważyć nowe środki i oferty, które pozwolą Unii utrzymać atrakcyjność i konkurencyjność;

Wtorek, 27 września 2011 r.

60. podkreśla, że należy wspierać europejską turystykę biznesową w UE i na świecie ze względu na jej znaczenie gospodarcze dla niektórych miejscowości w Europie, oraz ze względu na ilość usług związanych z goszczeniem i organizacją targów, salonów, kongresów i innych imprez branżowych (hotelarstwo, gastronomia, handel, transport, agencje reklamowe i organizujące imprezy itp.);

61. przypomina, że turystyka odpowiedzialna z etycznego punktu widzenia jest celem koniecznym do uwzględnienia; z zadowoleniem przyjmuje treść kodeksu etycznego Światowej Organizacji Turystyki i ma nadzieję, że Komisja i państwa członkowskie bezzwłocznie ją przejmą; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący objęcia jurysdykcją krajową państw członkowskich przestępstw seksualnych popełnianych za granicą na nieletnich, zwalczając w ten sposób turystykę seksualną;

Turystyka dla wszystkich

62. podkreśla, że nieodłącznie związana z działalnością turystyczną sezonowość może być powodem niepewności zatrudnienia i niestabilnych warunków pracy; w tym kontekście wzywa do opracowania specjalnej polityki na rzecz pracowników sezonowych, polegającej zwłaszcza na przedłużeniu sezonu poprzez zróżnicowanie działalności turystycznej;

63. wzywa Komisję do sporządzenia planu mającego na celu promowanie stopniowego odchodzenia od sezonowego charakteru oferty turystycznej; w tym kontekście zachęca Komisję do opierania się na jak dotąd pozytywnych wynikach działań przygotowawczych w ramach projektu Calypso i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do kontynuowania tych działań, dzięki którym osoby znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, jak osoby starsze, niepełnosprawne, młodzi ludzie i rodziny o niskich dochodach będą miały łatwiejszy dostęp do ofert urlopowych, zwłaszcza poza pełnią sezonu, a także w kontekście transgranicznym; w związku z tym wzywa do dalszego rozwoju i włączenia do produktów turystycznych fizycznego dostępu do odpowiednich usług i wiarygodnych informacji; uważa, że szereg istniejących już dobrych praktyk kładących nacisk na łatwy dostęp i zasadę „empowerment” może stanowić źródło inspiracji;

64. podkreśla znaczenie – w ramach nowej europejskiej strategii dotyczącej niepełnosprawności – zapewnienia możliwości dostępu osób niepełnosprawnych nie tylko do środków transportu, lecz także do zakwaterowania, usług restauracyjnych, ogólnodostępnych informacji i usług turystycznych w ujęciu ogólnym; podkreśla, że niezbędne jest także dostarczenie jasnych informacji o podjętych w tym zakresie środkach; wzywa Komisję do dopilnowania, by w zakresie wszystkich produktów i usług związanych z turystyką zapewniona była dostępność dla wszystkich;

65. zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania wdrażania programów odzyskiwania i konserwacji obiektów kulturalnych, historycznych lub ekologicznych i opieki nad nimi, aby turyści mogli częściej je odwiedzać; pragnie zachęcać młodych wolontariuszy do udziału w tych programach w roku 2011, który jest Europejskim Rokiem Wolontariatu, a także w późniejszym okresie;

66. wzywa Komisję do promowania również tzw. turystyki VFR (Visiting Friends and Relatives) jako ważnego narzędzia rozwoju integracji kultury europejskiej;

Turystyka a zasoby

67. z myślą o wzmocnieniu konkurencyjności sektora turystyki zachęca Komisję do koordynowania i promowania istniejących instrumentów finansowych, którymi zarządzają poszczególne dyrekcje generalne oraz do zwiększenia korzyści płynących z tych instrumentów, a także do kontrolowania ich właściwego wykorzystywania, ze szczególnym odniesieniem do EFRR, EFRROW, EFS i EFR; uważa, że w kontekście ograniczeń budżetowych podstawowe znaczenie ma doprowadzenie do powstania synergii między różnymi istniejącymi instrumentami finansowymi, które muszą zostać dostosowane do potrzeb związanych z rozwojem turystyki i konsumentów, do zróżnicowania działalności związanej z turystyką i do wymogów dotyczących lokalnego rozwoju; ponadto zwraca się do Komisji o opracowanie jasno określonych wytycznych w sprawie wsparcia finansowego dostępnego dla projektów związanych z turystyką, a także do utworzenia łatwo dostępnej, wspólnej dla różnych DG, bazy danych służącej zwiększeniu świadomości i informacji na temat współfinansowanych przez UE projektów w dziedzinie turystyki;

Wtorek, 27 września 2011 r.

68. podkreśla, że turystyka powinna w dalszym ciągu odgrywać istotną rolę w polityce spójności w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020; wzywa do tego, aby do priorytetów w ramach kolejnych perspektyw finansowych i zasad przyznawania funduszy strukturalnych włączyć modernizację podupadających regionów turystycznych w celu zapewnienia ich konkurencyjności i stabilności;

69. zachęca ponadto państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do pełnego wykorzystywania instrumentów na rzecz szkoleń zawodowych oferowanych w ramach EFS oraz innych instrumentów wspólnotowych, krajowych, regionalnych i lokalnych; uważa, iż sprawą kluczową jest uwrażliwienie państw członkowskich i władz na organizowanie przetargów zorientowanych na turystykę w oparciu o priorytety przewidziane w funduszach strukturalnych;

70. zwraca się z wnioskiem o opracowanie – w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020 – szczegółowego programu na rzecz turystyki ze szczególnym odniesieniem do mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP, zachęcającego do partnerstwa między przedsiębiorstwami oraz do partnerstwa publiczno-prywatnego na rzecz projektów paneuropejskich w dziedzinie turystyki; jednocześnie zachęca MŚP do inwestowania w tym sektorze;

71. nalega na potrzebę zapewnienia trwałości wsparcia na rzecz projektów pilotażowych w sektorze turystyki po 2011 r. oraz do ewentualnego ocenienia nowych projektów w celu wspierania wdrażania nowej strategii;

Inne kwestie ważne dla sektora turystyki

72. wskazuje, że przedsiębiorstwa branży turystycznej potrzebują porównywalnych danych statystycznych wysokiej jakości w procesie długofalowego przewidywania struktury podaży i popytu, jak również w celu określania kierunków turystycznych; dlatego wzywa Komisję, by w ramach swych uprawnień zadbała o dostępność tych danych w całej Europie; wyraża żal, że brak jest oficjalnych statystyk dotyczących turystyki wiejskiej i agroturystyki, a jedyne dostępne dane są danymi szacunkowymi; wyraża zadowolenie z działań przewidzianych w zakresie konsolidacji baz danych zawierających informacje na temat sytuacji socjoekonomicznej w turystyce, zważywszy, że należy w miarę możliwości unikać nakładania dodatkowych ciężarów finansowych i administracyjnych;

73. zwraca się do Komisji o przedstawienie do września 2011 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego przeglądu dyrektywy 90/314/EWG zwanej dyrektywą w sprawie podróży zorganizowanych, dla zapewnienia pewnych ram prawnych dla konsumentów i przedsiębiorstw z sektora zarówno w sytuacjach typowych, jak i w sytuacjach nadzwyczajnych związanych na przykład z pewnymi zjawiskami klimatycznymi i naturalnymi lub niepokojami politycznymi; podkreśla przy tym, że cała koncepcja podróży zorganizowanych jest już od dawna przestarzała, i wzywa Komisję do objęcia przy przeglądzie takimi samymi przepisami prawnymi wszystkich podmiotów oferujących usługi turystyczne; podkreśla, że główną rolę powinna odgrywać przy tym jakość usług z korzyścią dla konsumentów oraz uczciwa konkurencja;

74. wskazuje na możliwość stopniowej harmonizacji obniżonej stawki podatkowej VAT od usług turystycznych w państwach członkowskich jako warunku koniecznego dla przejrzystej konkurencji między przedsiębiorstwami turystycznymi w UE i w relacjach z krajami trzecimi; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście debatę przeprowadzoną w związku z publikacją zielonej księgi o przyszłości podatku VAT;

75. wzywa państwa członkowskie, aby miały na uwadze negatywne skutki coraz bardziej widocznej tendencji do podnoszenia opłat i podatków nakładanych na turystów, którzy podróżują do Unii Europejskiej i po terytorium państw członkowskich, w szczególności podatków od paliw, opłat bezpieczeństwa, lotniskowych, miejskich czy portowych, zwłaszcza poza pełnią sezonu; podkreśla, że jeżeli miałyby być stosowane dodatkowe podatki w turystyce, informacje o nich będą musiały być należycie rozpowszechniane, tak aby zwiększyć poziom świadomości turystów i operatorów;

76. zachęca Radę UE do przyspieszenia tempa przyjmowania wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie nowelizacji uregulowań szczegółowych w zakresie podatku VAT, przewidując wprowadzenie mechanizmu dowolnego wyboru („opt-in”) zdolnego wyeliminować zakłócenia konkurencji między podmiotami tego sektora, gdyż obecne różnice w prawie krajowym pociągają za sobą poważne konsekwencje;

Wtorek, 27 września 2011 r.

77. podkreśla potrzebę określenia aktywnej polityki konkurencji, przewidującej nadzór nad wszelkimi tendencjami do koncentracji w sektorze lub nadużywania dominującej pozycji;

78. wzywa Komisję do przedstawienia do końca 2012 r. zintegrowanej strategii na rzecz turystyki, zgodnej z aktualną strategią i jej planem wdrażania, a także uzupełniającą wobec tej strategii;

79. uważa, że przydatne byłoby powołanie na szczeblu Parlamentu Europejskiego specjalnej grupy roboczej ds. turystyki złożonej z ekspertów, która miałaby za zadanie monitorowanie wdrażania działań proponowanych przez Komisję i wskazówek Parlamentu Europejskiego;

*

* *

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Bezpieczeństwo ruchu drogowego w Europie

P7_TA(2011)0408

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego w Europie w latach 2011–2020 (2010/2235(INI))

(2013/C 56 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zrównoważona przyszłość transportu: w kierunku zintegrowanego, zaawansowanego technologicznie i przyjaznego użytkownikowi systemu” (COM(2009)0279),
- uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu” (COM(2011)0144),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” (COM(2010)0389),
- uwzględniając wnioski Rady z dni 2–3 grudnia 2010 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” (16951/10),
- uwzględniając analizę Komisji ⁽¹⁾ dotyczącą 3. programu działań na rzecz bezpieczeństwa w ruchu drogowym,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów zatytułowaną „Kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” (CdR 296/2010),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowaną „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego” (CESE 539/2011),
- uwzględniając rezolucję 64/255 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 10 maja 2010 r. w sprawie poprawy bezpieczeństwa drogowego na świecie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie europejskiego programu działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego: zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych w Unii Europejskiej do 2010 r.: wspólna odpowiedzialność ⁽²⁾,

⁽¹⁾ „Przygotowanie europejskiego programu działań na rzecz bezpieczeństwa w ruchu drogowym na lata 2011–2020”.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E, 21.9.2006, s. 609.